

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

Kadrai ir materialinė mokymo bazė

Jonas PESECKAS
Lietuvos KP Anykščių rajono komiteto
pirmasis sekretorius

„Ryžtingai gerinti mokymą, pirmiausia — komunistų mokymą. Ir šio uždavinio negalėsime išspręsti, jei mūsų propagandistų kadrai nebus geriau parenkami, rengiami ir laiku informuojami.“

Iš TSKP CK Ataskaitinio pranešimo
partijos XXVI suvažiavimui

Štai ir prasidėjo naujieji mokslo metai partinio, komjaunimo politinio ir ekonominio mokymo sistemose.

Pirmieji užsiėmimai vyko betarpiškame, tiesioginiame TSKP XXVI suvažiavimo, TSKP CK nutarimo „Dėl partinio mokymo tobulinimo, vykdančio TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus“ poveikyje. Reikšminga ir tai, kad pirmuosiuose užsiėmimuose buvo kalbama apie partijos vienybę su liaudimi ir apie liaudies vienybę su partija, kaip partijos ir liaudies jėgų šaltinį. Juose dalyvavo Lietuvos KP Anykščių rajono komiteto sekretoriai ir biuro nariai, skyrių vedėjai, rajono vadovaujantys tarybiniai ir ūkiniai vadovai.

Užsiėmimai parodė, kad šie dalyviai, kuriuos dėstė propagandistai, mintys, kuriomis dalijosi mokyklų ir seminarų klausytojai, — tai turininga įžanga į visus kitus šiuo mokslo metų užsiėmimus, kurie padės rajono komunistams, nepartinėms aktyvistams giliai ir sėkmingai įsisąmoninti marksizmo-leninizmo teoriją. TSKP XXVI suvažiavimo dokumentus, juose išreikštas idėjas ir išvadas.

Klausytojai giliai suprato, kad sąmoningas, gilus, kūryškas ir atsakingas mokymasis bus tas kelias, kuriuo eidami, jie galės dar labiau sustiprinti savo, o drauge ir partijos ryšius su darbo žmonėmis, būti jų idėjiniais vadovais, aktyviai telti darbo žmones, kad jie sėkmingai įgyvendintų vienuoliktąjį penkmečio planus ir užduotis, kad dar labiau stiprėtų jų pasitikėjimas partija, savo darbu ir ateitimi.

Pirmieji užsiėmimai parodė, kad jiems buvo pasirodę, kad propagandistai visai gerai suprantamai, konkrečiai dėstė savo mintis, o klausytojai buvo tikrai darbūs, galia darant išvadas, kad partinis, komjaunimo politinis ir ekonominis mokymas savo ruožtu taip pat padės pirminėms partinėms organizacijoms, įmonių, ūkių, įstaigų vadovams gerinti visą idėjinį auklėjamąjį darbą.

Ir labai atsakingas vaidmuo šiuo atžvilgiu tenka propagandistui.

— Propagandistas privalo ne tik įtikinti klausytojus, — kalbėjo mokslo metų išvakarėse įvykusiame propagan-

distų susitikime su Lietuvos KP Centro Komiteto biuro nariais ir CK sekretoriais Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius P. Griškevičius, — bet ir išmokyti juos iš partinių pozicijų vertinti visus visuomenės gyvenimo reiškinius. Jis turi sugebėti laiku pastebėti tai, kas nauja, pažangu, veiksmingai padėti šias pažangias naujoves, įtvirtinti gyvenime, atkakliai siekti, kad nuolat didėtų visų klausytojų politinis ir darbo aktyvumas.

Garbingas, bet ir nelengvas uždavinys patikėtas propagandistui. Jis ne tik žmonių mokytojas, bet ir jų auklėtojas, organizatorius.

Jis pareiga ne vien praturtinti klausytojus naujomis žiniomis, kvalifikuoti ir išsamiai perteikti nagrinėjama medžiagą, bet psichologiškai ir pedagogiškai ugdyti klausytojų sąmoningumą, didinti atsakomybę už savo darbą ir visuomeninę veiklą. Šiam tikslui reikia nemaža jėgų ir laiko, širdies ir atkaklumo.

Džiugu, kad daugelis propagandistų — tikri šio darbo entuziastai. Kai kurie iš jų — daugiau kaip dvidešimt metų sėkmingai dirba kolektyvuose. Tai — mokytoja Aldona Rinkevičienė, Troškūnų vidurinės mokyklos direktorius Jaroslavas Markuckas, „Gimtosios žemės“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Alfonsas Staikūnas, Anykščių rajono ligoninės vyriausiojo gydytojo pavaduotoja Danutė Sprindžiukienė ir daugelis kitų propagandistų.

Kas lemia propagandisto darbo sėkmę?

Tai dažnai tyrinėjame, apie tai mąstome. Ir vis labiau įsitikiname, kad partinio mokymo sėkmė pirmiausia yra susijusi su propagandisto teoriniu, metodiniu pasiruošimu, talentu, nusiveltu autoritetu, darbštumu ir atsakingumu.

Štai kodėl pastaraisiais ir ypač šiais metais partijos rajono komitetas, pirminės partinės organizacijos, sustiprino savo vadovavimą propagandistų veiklai. Reikia juos paremkami, sistemingiau ir kūrybiškiau mokomi. Gera pavyzdį rodo darbo kolektyvų vadovai, vyriausieji specialistai. Apie 40 procentų visu partinio švietimo sistemos propagandistų dabar ir yra įmonių, ūkių, įstaigų vadovai. Daugelis jų jau sukaupe vertingą patirtį.

Klausytojai nekantriai lau-

kia K. Staro kolūkio pirminio Prano Laužiko, „Svyturio“ — Kėstučio Zygo, Kurklių — Leono Imbraso, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vinas“ direktoriaus Jono Makštelės ir daugelio kitų propagandistų užsiėmimų.

Aptardami marksizmo-leninizmo teorijos teiginius, jie sumaniai ir dalykiškai juos sieja su kolektyvo gamybiniais ir auklėjimo uždaviniais. Jie visapusiškai yra pasiruošę ir moka analizuoti darbo laimėjimus, parodyti kolektyvo ir kiekvieno jo nario vaidmenį, ryšius, konkrečių žodžių pagerbti žmogų. Būtent vadovai propagandistai labiausiai jaučia klausytojų nuotaiką, sugeba daryti žmoneis teigiamą poveikį, sutelkti juos konkrečioms darbams.

Treti metai Anykščių svieslo gamyklos vadovauja jaunąs, gabus ir energingas komunistas Jonas Rastenis. Drauge su organizaciniais pertvarkymais jis ėmėsi ir propagandinio auklėjamojo darbo, nes reikalai kolektyve nedžiugino: apleisto, ankštos patalpos, pašlijusi darbo drausmė. Vadovas — propagandistas pirmiausia ir stengėsi įtikinti savo klausytojus, o per juos ir visus gamyklos dirbančiuosius, kad reikia aktyviau kovoti už gamyklos garbę, įgyvendinti planus, gerinti produkcijos kokybę.

Kur geriausiai pažinsi

Anykščiai

1981 m.

lapkričio

19 d.

Ketvirtadienis
Nr.136 (4329)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

TSKP CK PLENUMAS

1981 m. lapkričio 16 d. įvyko TSKP Centro Komiteto plenumas. Plenumas iš klausė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojo, TSRS valstybinio plano komiteto pirmininko drg. N. Balbakovo pranešimą „Dėl TSRS 1981—1985 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano ir dėl TSRS 1982 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano“ ir TSRS finansų ministro drg. V. Garbuzovo pranešimą „Dėl TSRS 1982 metų valstybinio biudžeto“.

Plenume didelę kalbą pasakė TSKP CK Generalinis Sekretorius drg. L. Brežnevai.

Plenumas pritarė nutarimui, kuriame iš esmės pritarė TSRS 1981—1985 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano, TSRS 1982 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano ir TSRS 1982 metų valstybinio biudžeto projektams. TSRS Ministrų Tarybai pavesta pateikti minėtus projektus svarstyti TSRS Aukščiausiajai Tarybai.

Plenumas visiškal pritarė TSKP CK Politinio biuro veiklai vykdančią partijos XXVI suvažiavimo parengtą strateginį kursą vidaus ir užsienio politikos srityje, sprendžiant komunizmo kūrimo uždavinius.

TSKP CK plenumo nutarime pabrėžiama, jog partijos išskirti plataus masto uždaviniai didinti šalies ekonominį potencialą, dinamiškai vystyti pramonės ir žemės ūkio gamybą, kuro ir energetikos kompleksą, spręsti apūpinimo maisto produktais problemą, toliau kelti materialinį ir kultūrinį tarybinių žmonių gyvenimo lygį reikalauja, kad kiekviena šaka, kiekviena sąjunginė respublika, kraštas, sritis, miestas ir rajonas, visi darbo kolektyvai dar labiau stengtųsi geriau naudoti rezervus ir galimybes. Todėl ypač svarbu didinti organizuotumą, dalykiškumą, stiprinti valstybinį ir darbo drausmę kiekviename gamybos bare, visose valdymo sferose.

TSKP Centro Komitetas pareiškė tvirtą įsitikinimą, kad komunistai, visi darbo žmonės dar labiau išplės socialistinį lenktyniavimą, spartuoliškai dirbs vienuoliktajame penkmetyje, pasieks naujų laimėjimų kovoje už TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų įvykdymą.

(TASS-ELTA)

**TSRS 60 - MEČIUI —
60 spartuoliško darbo savaičių!
2 - oji savaitė:
Penkmečio gvardiečiams**

Autotransportininkų pasididžiavimas

Praėjusį penkmetį daugelis gausios rajono komjaunimo šeimos atstovų paženklinė žemės ūkio gamyboje ypač daug lemia technika, spartus, sumanus jos panaudojimas, gera priežiūra. Jis pats sistemingai seka visas naujoves, yra nuolatinis žurnalų „Selskij mechanizator“ skaitytojas, atidžiai seka, kaip tobulėja žemės ūkio

mašinos. Tai Gediminas Chmieleuskas, Rimas Sablėvičius ir Algirdas Sulskus. Puikiais darbo rodikliais kiekvieną ir vienuoliktąjį penkmečio dieną vainikuoja jaunasis vairuotojas Algirdas Sulskus. Vaikinas išdirbio normą įvykdo 180 proc. Tada dėl nenuostabu, kad pirmųjų vienuoliktąjį penkmečio metų užduotį jau įvykdė rugšėjo mėnesį ir šiuo metu dirba jau antrąjį penkmečio metų sąskaiton. Jis kelininkams, atliekantiems kelių remontą, su automašina GAZ-53 pristato smėlį, žvyrą, kiltas reikalingas medžiagas.

— Darbštus, pareigingas, geras sportininkas, aktyvus visuomenininkas, — taip Algirdą charakterizavo ATĮ pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius, Autobusų stoties viršininkas Vytautas Sidlauskas.

Susumavus socialistinio lenktyniavimo rezultatus už pirmąjį šių metų pusmetį, Algirdas Sulskus buvo pripažintas geriausiu jaunučiu vairuotoju rajone. ATĮ pirminės komjaunimo organizacijos ataskaitiniame rinkiminyje susirinkime, kaip vienas iš aktyviausių komjaunuolių, šios komjaunimo organizacijos komiteto narys, Algirdas buvo išrinktas LUKS Anykščių rajono konferencijos delegatu.

B. Romaltis

L. Vaitonis

DARBAS — MANO AUKŠTUMA

Kiekvienas žmogus ieško savo vietos gyvenime. Vieni keliauja už jūrų marių, nuvažiuoja šimtus kilometrų, kiti jokie sveltini žiburiai neįsileigia pavilioti. Prie pastarųjų — „Lenino keliu“ kolūkio mechanizatoriai, dešimtojo penkmečio jaunieji gvardiečiai Petras Buzėnas ir Petras Skukauskas.

Petras Buzėnas gerai atsimena tą dieną, kai, turėdamas vos aštuoniolika, sėdo už traktoriaus vairo. Pirmomis dienomis nelabai sekėsi, bet vis labiau tvirtėjo jaunų rankos, pastabesnė darėsi akis. Netruko įsisavinti ir dar keletą šaltinių, profesijų — puikiai išmano tekiniojo, vairuotojo amatą. Dabar, anol ūkio vyriausiojo inžinieriaus Jono Daugėlos, kur šį launą vyrą „padėsi“, visur toks. Ne apie kiekvieną šitaip pasakvsi. Ir ne todėl, kad išdirbio normas viršija gerokai su kaupu, kad visad ten, kur tuokart labiausia reikalingos mechanizato-

rius rankos. Darbštumas, tvarkingumas, meilė savajai žemei ir tikras valstietiškas santūrumas, atkaklumas, kai būna sunku — štai kas būdinga komjaunuoliui Petriui Buzėnui.

Ne paslaptis, jog šiandien pirmūnu vadiname ne vien tą, kuris gražiausiai dirvą suraiko ar didžiausią našlą pakelia. Tikras pirmūnas tas, kuris, esant reikalui, ir draugą palempia, meistriškumo pavyzdį rodo. Lygiuodamiesi į tokius kaip Petras Buzėnas, dirbdami greta jų, daugelis šiandien patiria gerą pamoką, kaip reikia mylėti ir išmanyti savo amatą. Petras gi, savo ruožtu, įsitikinęs, jog sklandžiam darbui labai daug reikia mechanizatorių kolektyve vyraujanti gera atmosfera, kur visi vienas kitą gerai supranta, visi atviri su savo džiaugsmu ir hedom. Su ūkio pagelbėjimu dabar Petras Buzėnas ir jo brolis Rimantas turi pasistatę net ir naują nuosavą

Kadrai ir materialinė mokymo bazė

atka lais įpus.

technika ir žemės dirbimo technologija, supranta, kad jos tobulės ir ateityje.

Iniciatyvai aktyviai pritarė mokyklos klausytojai — jo darbo draugai. Gerą pavyzdį, kaip reikia įgyvendinti tai, kas įsipareigojai, parodė pats iniciatorius. V. Zemaitytis tik per pirmąjį šių metų pusmetį įvykdė darbą, prilygstančią 960 sutartinųjų hektarų. Socialistiniame lenktyniavime MTZ traktorių grupėje pagal pirmojo ir antrojo ketvirčių rezultatus V. Zemaitytis iškovojo pirmąsias vietas.

Siais metais Vytautas Zemaitytis toliau tęsia mokslo komunistinio darbo mokykloje, studijuojama programą „Taupymas — komunistinis bruožas“.

Matyti, mokymasis įkvėps mechanizatoriui naujų sumanymų. O jis ne tik šaunus traktorininkas, bet ir aktyvus visuomenininkas. Nebe pirmą kartą renkamas kolūkio valdybos, partinio biuro nariu, mechanizatorių partinės grupės organizatoriumi. Ir visas šias pareigas jis taip pat atlieka noriai ir sąžiningai, kaip sąžiningai, noriai jis giliai ir žinias. Pradžios mokslu metais nepalaidojo nė vieno komunistinio darbo mokyklos užsiėmimo. Sako, kad mokyklis ne tik įdomu, bet ir reikalinga. Ypač kruopščiai jis įvykdo namų užduotis, turinčias pasisakymo užsiėmimuose, nuosirdžiai pasidalija mintimis apie savo mokslą ir darbą, kad jam — partinės grupės organizatoriui labai pravertė prasmingi TSKP XXVI suvažiavimo ir mokymosi programos reikalavimai — ugdyti žemdirbių atsakomybę už visapusišką ir dinamišką, intensyvią žemės ūkio gamybos raidą, būlinumą diegti į gamybą pirmųjų patvirtimą, nuolat rūpintis žemdirbio bendrojo išsilavinimo, profesinio ir kultūrinio lygio kėlimu.

Komunistas Vytautas Zemaitytis primena savo darbo draugams, kad tai įgyvendinti jam kaip tik ir padeda mokymasis, kad užsiėmimuose įgytos žinios, TSKP XXVI suvažiavimo teiginių analizė jį skatina dar geriau dirbti, siekti naujų, geresnių darbo rezultatų.

Dirba jis „Svyturio“ kolūkyje jau dvidešimt metų. Dirba taip pat gerai ir kūrėbingai. O tai ir yra tikras, konkretus komunisto pavyzdys darbo draugams.

Ir tokių pavyzdžių galima būtų pateikti ne vieną.

Stai kad ir „Lenino keliu“ kolūkio komunistinio darbo mokykloje, kuriai vadovauja vyriausiasis veterinarijos gydytojas, komunistas Rolandas Paltinas, mokslas taip pat glaudžiai siejamas su gyvenimu, su konkrečių gamybinių užduočių sprendimu.

Kai viename iš šios mokyklos užsiėmimų buvo aptariama tolesnė žemės ūkio gamybos specializacija ir šios mokyklos klausytojas, kaulių fermos vedėjas, Lenino ordininkas, komunistas Jonas Stukas pasiūlė statyti kolūkyje kaulių auginimo kompleksą, galbūt mokyklos propagandistui, jos klausytojams ir kolūkio vadovams iš pirmo žvilgsnio mintis pasirodė per drąsi arba per ankstyva.

Arba štai to paties kolūkio marksizmo-leninizmo pagrindų mokyklos klausytoja, komjaunimo organizacijos sekretorė, komunistė Nijolė Maišlienė priminė, kad dar buržuazijos valdymo metais Lietuvoje, Kunigiškių kaime veikė pagrindinės partinės ir komjaunimo organizacijų kuopelės. Kuopelių vadovai buvo vietiniai žmonės. N. Maišlienė siūlė pastatyti paminklinį akmenį ir įamžinti jų atminimą. Pasiūlymui pritarė partinė organizacija ir kolūkio valdyba. Numatyta paminklui vieta ir užsakytas projektas.

Tai irgi užsiėmimuose aptariamų teiginių pėdsakai, kuriuos ne tik giliai įsisavina klausytojai, bet ir palieka darbo kolektyvo istorijoje. Šie pavyzdžiai, manyčiau, patvirtina, kad Anykščių rajone partinis švietimas, ruošiantis TSKP XXVI ir Lietuvos KP XVIII suvažiavimams ir jų vykdymams ir dabar — įgyvendinant jų nutarimus, kyla į naują — aukštesnę — pakopą.

Tai ir yra, pirmiausia, propagandistų pastangų vaisiai. Jie siekia, kad kiekviename užsiėmime klausytojai sužinotų kuo daugiau naujo, kad jie ne tik pasisemtų žinių, bet ir dvasiškai praturtėtų, pajustų savo vietą, vaidmenį ir pareigą darbo kolektyvo ir savo asmeniniame gyvenime. Jie stengiasi kuo geriau pažinti klausytojus, vis dažniau susimąsto, kokiais būdais ir kaip ugdyti jų poreikį politinėms žinioms, norą jas pritaikyti gyvenime.

Stai kodėl daugelis propagandistų užsiėmimų įsivakarese kruopščiai, reikliai, kūrybiškai ir tikrai atsakingai ruošiasi susitikimui su klausytojais.

Stai, kad ir mokytoja Aldona Rinkevičienė, „Svyturio“ kolūkio pirmininko pavaduotojas Stasys Puodžiukas, Sviesto gamyklos direktorius Jonas Rastenis ir kiti propagandistai apmąsto ir iš anksto pateikia klausytojams namų užduotis, svarbiausius klausimus, kuriuos sekančiame užsiėmime teks aptarti, literatūros, kurią rekomenduotina perskaityti sąrašą, pagaliau ir detalių temų, kuri bus nagrinėjama, planą.

Daugelis propagandistų artėjančiam naujam užsiėmimui taip pat iš anksto paruošia klausimus, kurie padeda skatinti klausytojų aktyvumą sielti žinias su gyvenimu, konkrečių klausytojų darbu ir visuomenine veikla.

Jie supranta, kad tik vienas žodinis temos dėstymas labai lengvai gali atitrūkti nuo klausytojų darbo ir asmeninio gyvenimo poreikių.

Be partinio mokymasis neapsiriboja vien tik užsiėmimais. Jis turi būti betarpiškas, kūrybiškai derinamas su propagandisto ir klausytojų sisteminga, individualia savišvieta. O pastaroji savo ruožtu kuo glaudžiau susijusi su propagandinės veiklos (manau, kad labai neperdėsiu) industrija, kaip sumanai ir kokias propagandistas panaudoja vaizdumo ir technines priemones, kokioje auditorijoje susirenka klausytojai, kokios realios galimybės jiems yra suteikiamos ruoš-

tis užsiėmimams ir kasdieninei savišvietai, kokia yra materialinė mokymo bazė.

Reikia pasakyti, kad čia nemaža jau yra nuveikusios pirminės partinės organizacijos.

Materialinei partinio mokymo bazės stiprinti pastaraisiais metais buvo padėti tvirti pagrindai. Beveik kiekvienoje rajono įmonėje ir ūkyje įsteigti visuomeniniai politinio švietimo kabinetai. Juose sukaupta K. Markso, F. Engelso, V. Lenino, L. Brežnevo, kitų TSKP ir Tarybų valstybės veikėjų kūrinių, politinės, metodinės literatūros, periodinės spaudos. Daugelyje iš jų taip pat sudarytos sąlygos užsiėmimų metu demonstruoti dokumentinius ir mokomuosius kino filmus, naujausius diafilmus ir skaidres.

Visa tai padeda propagandistams kuo vaizdžiau pateikti teorines žinias, sielti jas su klausytoju darbu, įmonės ar ūkio uždaviniais.

Pavyzdžiui „Gintaro“ kolūkio visuomeniniame politinio švietimo kabinete randi TSKP XXVI ir Lietuvos KP XVIII suvažiavimų dokumentus, TSKP CK ir Lietuvos KP CK plenumų medžiagą bei nutarimus, informaciją bei duomenis apie ūkio ekonomikos raidą, socialistinius įsipareigojimus ir jų vykdymo eigą, žinių apie pirmųjų partijų. Kabinetas aprūpintas mokymo programomis, vadovėliais ir metodinėmis brošiūromis, vaizdinėmis ir techninėmis vaizdumo priemonėmis.

Panašiai įrengti bei aprūpinti ir vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“, kitų rajono įmonių, „Lenino keliu“, „Aukštakalnio“, „Už taiką“, „Vienybės“ kolūkių, daugelio tarybinių ir kitų valstybinių ūkių visuomeniniai politinio švietimo kabinetai. „Lenino keliu“, „Aukštakalnio“ kolūkių, „Anykščių vyno“ ir kal kuriuose kitiuose visuomeniniuose politinio švietimo kabinetuose, kurių iš viso šiais

mokslo metais jau veikia trisdešimt aštuoni, yra televizoriai, diaproskopai, magnetofonai. Juose galima žiūrėti ne tik televizijos, klausytis radijo transliuojamas partiniam švietimui laidas, bet ir demonstruoti dėstomai temai skirtus diafilmus.

„Lenino keliu“ kolūkio visuomeniniame politinio švietimo kabinete, be vertingos politinės literatūros, sukaupė nemaža plakatų, aplankų.

Propagandistai, ir ne tik jie, bet ir politinformatoriai, agitatoriai gali bet kada į jį užsukti, pasinaudoti periodinės spaudos teoriniais straipsniais, kolūkių metraščių, pirminės partinės ir komjaunimo organizacijų istorija bei kita kraštotyrine medžiaga, pasakojančia apie Kunigiškių pagrindininkų komunistų ir komjaunuolių veiklą, pirmuosius kolektyvinio darbo metus, kolūkio žemdirbių laimėjimus. Kabinete taip pat yra visos reikalingos techninės priemonės. Šiais mokslo metais kabinetas naujai apipavidalintas.

Kadangi kolūkyje įsteigė kino bei fotomėgėjų laboratoriją, ateityje bus galima paruošti ir mėgėjiškų kino filmų, spalvotų skaidrių, nuotraukų. Kolūkio istorijoje užrašyti darbo veteranų atsiminimai. Kaupiami kraštotyrinė, dokumentinė medžiaga kolūkio kovų ir darbo šlovės muziejui. Visa tai pasitarinaus politiniam idėjiniam žemdirbių auklėjimui ir partiniam, ekonominiam jų švietimui.

„Aukštakalnio“ kolūkio visuomeninis politinio švietimo kabinetas taip pat turtingas politinės ir metodinės literatūros, mokymo techninių priemonių. Jame daug lentelių, diagramų, schemų, kuriomis mielai pasinaudoja propagandistai ir žodinės politinės agitacijos aktyvistai, savarankiškai besimokantys komunistai.

Politinio švietimo kabinetais rūpinasi pirminės partinės organizacijos. Rengda-

mos naujus, papildydamos veikiančius, jos rimtos paramos susilaukia iš ūkių, įmonių vadovų.

Kabinetus neįsistengia įrengti ištaigingus, nešvaistoma lėšų. Kur nėra sąlygų įrengti atskirą kabinetą, ten ūkių vyriausiųjų specialistų, kultūros namų patalpose, partinių organizacijų sekretorių ar ūkių vadovų kabinetuose įkurtos ir apipavidalintos partinio, komjaunimo politinio, ekonominio mokymo salės arba klasės.

Norint išaiškinti geriausias kabinetus, organizuojamos jų apžiūros. Geriausiuose kabinetuose ruošiami atviri politinio švietimo mokyklų užsiėmimai, apie jų darbo patirtį išleistas iliustruotas leidinys.

Daugiausia dėmesio skiriama politinio švietimo kabinete veiklos turiniui, ar daug surinkta medžiagos pagal programas, kurios politinėse mokyklose bei seminaruose studijuojamos.

Rūpinamės, kad politinio švietimo kabinetų tinklas būtų kuo veiksmingiau naudojamasi, kad į kabinetus skaitytų politinės literatūros, laikraščių, žurnalų rinkusį kiek galima daugiau darbo žmonių. Manome ateityje visuomeninius kabinetus panaudoti ir žemės ūkio specialistų, gyvulininkystės darbuotojų, mechanizatorių kvalifikacijai tobulinti. Todėl juose jau pradėsiame komplektuoti ir atitinkamą literatūrą.

Visuomeninių politinio švietimo kabinetų vaidmuo dar labiau padidės, kai partinės rajono komitetas gavo konsultanto etatą.

Propagandistų ir visuomeninių politinio švietimo kabinetų veiklos sėkmė daug priklauso nuo to, kaip jiems vadovauja partijos rajono komitetas, jo biblioteka, politinis švietimo kabinetas ir jo metodinė tarnyba.

Tai atsakingas uždavinys. Šiais mokslo metais teoriniuose seminaruose, partinio ir ūkinio ideologinio aktyvo, marksizmo-leninizmo pagrindų, jaunojo komunisto, moks-

linio komunisto, komunistinio darbo, ekonominio švietimo, politinės komjaunimo mokyklose ir seminaruose mokosi 2200 komunistų, daugiau kaip 700 komjaunuolių ir daugiau kaip 2000 nepartinų aktyvistų.

Mokslo metų išvakarėse partijos rajono komiteto biuras šiuo klausimu priėmė atitinkamą nutarimą. Patvirtintas konkretus priemonių planas, kaip toliau tobulinti partinio, komjaunimo politinio, ekonominio mokymo sistemų veiklą, didinti mokymo efektyvumą, stiprinti ir ugdyti propagandistų kadrus.

Pagrindinis metodinis mokymo bei vadovavimo centras ir toliau bus partijos rajono komiteto politinio švietimo kabinetas, jo metodinė tarnyba. Šios instancijos be tarpininkų vadovaus visam procesui ir ne tik pačių propagandistų, bet ir politinės agitacijos aktyvistų — politinformatorių ir agitatorių mokymui. Kaups, apibendrins ir skleis patirtį, organizuos visuomeninių politinio švietimo kabinetų veiklos apžiūras, vadovaus liaudies universitetų veiklai.

Mokymo patirties apibendrinimui panaudojame rajono laikraštį „Kolektyvinis darbas“ ir vietinio radijo laidas. Kasmet paruošame specialius leidinius „Iš propagandistų darbo patirties“. Skatiname geriausių propagandistų, organizuojame jiems ekskursijas į Krymą. Mažąją žemę ir kitas šalies žymesnes istorines ir revoliucines vietas.

Įgyvendindamas TSKP XXVI suvažiavimo, TSKP CK nutarimus dėl partinio mokymo tobulinimo ir dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo, Lietuvos KP Anykščių rajono komitetas, nirminės partinės organizacijos ir ateityje dar atkakliau sieks, kad partinis ir ekonominis mokymas taptų veiksminga idėja, darbinio ir dorovinio auklėjimo priemone.

(Iš LKP Centro Komiteto žurnalo „Laikas ir įvykai“)

Lapkričio 19-oji — Raketinės kariuomenės ir artilerijos diena

Pagrindinė smogiamoji jėga

Tarybinė liaudis, mūsų Ginkluotosios pajėgos kasmet lapkričio 19 d. mini raketininkų ir artileristų šventę, pelnytai pagerbdamos juos už karo žygdarbius, taip pat už didelį darbą taikos metais.

Tarybų Sąjungos raketinė kariuomenė ir artilerija nuėjo didelį ir šlovingą kelią, kuris neatsiejamas nuo neįsluostamo Komunistų partijos rūpinimosi TSRS Ginkluotųjų pajėgų kūrimu ir stiprinimu. Kariai artileristai įrašė ryškius puslapius į Didžiojo Tėvynės karo metraščių. Tarybinė artilerija buvo pagrindinė smogiamoji ugnies jėga mūsų kariuomenės gynybinėse ir puolamosiose operacijose.

Pokario metais Komunistų partijai vadovaujant mokslo ir technikos laimėjimų pagrindų, remiantis padidėjusia mūsų šalies ekonomine galia, Tėvynei ginti buvo sukurta strateginės paskirties raketinė kariuomenė. Ji apginkluota galingu raketiniu branduoliniu ginklu ir yra svarbi priemonė agresijai sustabdyti. Kariai raketininkai ir taikos dienomis gyvena pagal karo meto įsta-

tymus, nuolat budi kovinėje sargyboje.

Puikiomis raketomis taip pat apginkluota sausumos kariuomenė, šalies priešlėktuvinės gynybos dalys, karinės jūrų laivynas. Lygiagrečiai su raketiniais ginklais vystoma ir tobulinama artilerija: didinama jos ugnies galia, ji šauda vis toliau, greičiau, taikliau. Galingi ginklai ir

kovinė technika patikėta patikimais ir sumaniems kariaus raketininkams ir artileristams.

Partijos XXVI suvažiavime L. Brežnevas Tarybų Sąjungos Ginkluotųjų pajėgų kovinį potencialą apibūdino kaip tvirtą puikaus techninio apginklavimo, karinio meistriškumo ir nepalaužiamos moralinės dvasios lydinį. Šis aukštas įvertinimas įkvepia

JIE VADAVO MŪSŲ RAJONĄ

SERZANTO ŽYGDARBIS

Seržantas Piotras Sachno, 76 mm prieštankinio pabūklų vadas, kartu su kitais kariais džiaugėsi, jog pavyko atkakliai besiginančius hitlerininkus išstumti iš Anykščių, išvaduoti dar vieną Lietuvos miestą. Po mūšio užstojusioje tyloje girdėjosi, kaip skamba dar padūmavusioje padangėje vieversio giesmė, kaip šnara medžių lapai, alma Sventojon įpuolantis šaltinis. Įsiklausius į tuos garsus, užmerkus akis, kad nematytum rūkstančių griuvėsių, galėjai bent trumpai užmiršti baisų žodį „karas“, mintimis sugrįžti į gimtinę... Bet neilgai tęstėsi ramybė,

raketininkus ir artileristus, kaip ir visus tarybinius karius, siekti nauju kovinio ir politinio pasiruošimo laimėjimu, naujų pergalių socialistiniame lenktyniavime su šūkiu: „Už puikią kovinę parengtį ir tvirtą karišką tvarką“.

Vieningai pritardami Komunistų partijos vidaus ir užsienio politikai, raketininkai ir artileristai nuolat tobulina savo karinį meistriškumą, kad visada būtų pasirėngę garbingai įvykdyti patriotinę ir internacionalinę pareigą — ginti didžiuosius socializmo iškovojoimus.

atokvėpis po mūšio buvo trumpas. Hitlerininkai pradėjo kontrataką, ėmė veržtis į nesenai paliktus Anykščius. Vėl prabilo Piotro Sachno pabūklas, sprogimai drėbino žemę ir dangų. Pabūklų tarnyba dirbo sutartinai, tad P. Sachno vadovaujami artileristai sugebėjo nutildyti tris priešų kulkosvaidžius, jie sunaikino septynias automašinas ir vieną šarvuotį. Daugiau kaip 40 sviedinių taktar pabūklų tarnyba pasiuntė į nuolankių hitlerininkų gretas. Taiklų ugnį sutrikdė kontratakuojančius hitlerininkus, sukėlė sąmyšį jų eilėse. Tuo

KOLEKTYVINIS
DARBAS

8 psl, 1981, XI, 19

nukelta į 4 pusl.

Netaupiai naudojama elektros energija „Aukštakalnio“ kolūkyje

„Aukštakalnio“ kolūkyje yra daug aplaidumo panaudojant elektros energiją. Per šiu metų pirmąjį pusmetį žymiai viršytas jos sunaudojimo limitas. Iki šiol nesudaryti elektros energijos taupymo planai. Ūkyje blogai prižiūrimi ir eksploatuojami elektros įrenginiai. Nėra sudaryta jų profilaktikos bei einamojo remonto planų, grafikų. Daugelyje objektų iš viso neatliekama įrengimų profilaktika bei remontas. Todėl daug jų avarinėje būklėje. Ūkio vyr. inžinierius V. Ulys nesidomėjo energijos taupymo, įrengimų eksploatacijos klausimais. Kolūkyje nesimta veiksmingų priemonių, kad elektrikų tarnyba būtų aprūpinta eksploatacijos bei priežiūros prietaisais ir įrankiais, o ypač ap-

sauginėmis priemonėmis.

Dėl ūkio vadovo A. Savičiaus ir vyr. inžinieriaus V. Ulio abejingumo ūkyje tiesioginiam valstybiniam atsiskaitymui pridutos tik trys elektros pastotės, todėl ūkiui daromi nemaži nuostoliai.

Ūkio elektrikų žinios netikrinamos, kvalifikacija nekeliam.

Nepateisinama tai, kad vyr. inžinierius-energetikas V. Meškutavičius, siekdamas pasididinti atlyginimą, vietoje esančių ūkyje 750,9 sąlyginių elektros vienetų, žiniose parodė 1761,4. Nuo šių metų sausio iki spalio 1 d. jam permokėta 400 rub. atlyginimo.

Kolūkio vadovai ir šio ūkio vyr. inžinierius-energetikas V. Meškutavičius į nurodymus dėl blogos elektros įrengimų eksploatacijos bei priežiūros nereaguoja, ūkio valdybos posėdyje klausimai, susiję su elektros energijos panaudojimu, nesvarstomi.

Liaudies kontrolės grupės pirmininkas A. Pakšys nesiėmė priemonių, kad liaudies kontroleriai aktyviau kontroliuotų kuro bei elekt-

ros energijos panaudojimą.

Anykščių rajono liaudies kontrolės komitetas savo nutarime nurodė „Aukštakalnio“ kolūkio valdybos pirmininkui A. Savičiui, kad ūkyje nepatenkinamai vykdomi vyriausybės nutarimai elektros energijos taupaus naudojimo klausimu, nesimama reikiamų priemonių trūkumų pašalinimui.

Už blogą elektros įrenginių eksploataciją, saugumo technikos reikalavimų pažeidimus ūkio vyr. inžinierius-energetikui V. Meškutavičiui pareikšta drausminė nuobauda.

Ūkiui padarytos materialinės žalos daliniam padengimui, ryšium su sau atlyginimo padidinimu, ūkio vyr. inžinierius-energetikui V. Meškutavičiui skirta vieno mėnesio pareigino atlyginimo dydžio pinigine nuoskaityta 200 rublių.

Ūkio vadovas A. Savičius įpareigotas nedelsiant organizuoti trūkumų pašalinimą.

Ūkio liaudies kontrolės grupei (pirmininkas A. Pakšys) pavesta sugriežtinti elektros energijos panaudojimo ūkyje kontrolę.

Gera naudoti žemę

Tikrinimu nustatyta, kad „Aušros“ kolūkyje nepatenkinamai vykdomas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1979 m. spalio 31 d. nutarimas Nr. 361 „Dėl Lietuvos TSR Žemės kodekso bei kitų žemės įstatymų vykdymo“.

Ūkyje yra nusausinta 2629 ha, kas sudaro 54,7 proc. visos reikalingos sausinio žemės. Melioruotose plotuose įvairiose vietose teuzsėta apie 20 ha ariamos žemės. Liepagiriuose penktame sėjomainos ir septyntame linų sėjomainos laukuose, drenuotoje ariamoje žemėje, jau daugiau kaip keturi metai laikomos daugiamečių žolės, kas trikdo sėjomainą. Pakelėse, galulaukėse, ypač apie Liepagirų ganyklinį centrą, daug piktžolėtų, apleistų neįdirbtos ariamos žemės lopų. Drenuotose žemėse yra nesutvarkytų sodybvičių. Prie gamybinų centrų taip pat yra nemažai nenaudojamos žemės plotai, apaugę piktžolėmis. Prie Tadauskų fermos, kur laikomi penimi galvijai, mėšlas nesustumdintas į krūvas, o paskleistas maždaug 3 ha plote. Nemažuose plotuose nesutvarkyti šiaudai, dalis jų palikta ant daugiamečių

žolių įsėlio, kuris dėl to gali išretėti. Nors ūkis turi 2 tipinius sandėlius mineralinėms trąšoms, bet juose nėra trąšos. Blogai laikomos ir organinės trąšos, todėl žemė per mažai tręšiama.

Kolūkiečių sodybinių sklypų antrinio žemės naudojimo teisės aktai sudaryti 1974 m. ir nuo to laiko netaisyt, netvarkyti. Kolūkiečių kiemai į sodybinį sklypą neįskaityti. Prie sodybų palikti nemaži plotai dirvonų.

Už pažeidimus bei nepakankamą ūkiškumą, panaudojant žemę, rajono Liaudies kontrolės komitetas ūkio vadovui V. Kalendai ir vyriausiajam agronomui P. Daukšai pareiškė drausmines nuobaudas, įpareigojo juos ištaisyti rastus trūkumus ir informuoti apie tai rajono Liaudies kontrolės komitetą.

Kolūkio liaudies kontrolės grupė įpareigota suaktyvinti žemės panaudojimo kontrolę.

Medžiagą puslapiui paruošė K. Janulonis ir Z. Juraitis.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. XI. 19

„Lenino keliu“ kolūkio degalų sandėly visuomet pavyzdinga tvarka ir švara. Jo šeimininkas Ipolitas Nakutis labai rūpinasi, kad degalai ir tepalai būtų kuo taupiau naudojami. Savo drausmingumu, pareiškumu jis yra pavyzdys bendradarbiams. Komunistas Ipolitas Nakutis, apart sąžiningo, tiesioginio darbo, noriai dalyvauja visuomeninėje veikloje. Jis yra vienas aktyviausių ūkio liaudies kontrolierių.

J. Junevičiaus nuotrauka

Svarbi liaudies kontrolierių pareiga

Kaip buvo pabrėžta TSKP XXVI suvažiavimo, o taip pat LKP III plenumo dokumentuose, gyvulininkystė — tai spartuoliško darbo frontas kalme. Tad gyvulininkystės vystymo klausimams turi būti sutelktos žemės ūkio darbuotojų, o tuo pačiu ir ūkio liaudies kontrolierių pastangos.

Į ką turėtų atkreipti dėmesį liaudies kontrolieriai, tikrinant gyvulių žiemojimo eigą?

Visų pirma reikia kuo atidžiau patikrinti, ar įgyvendintos visos būtinos ūkinės priemonės, kad būtų užtikrintas tinkamas gyvulių žiemojimas: ar pakankamai rūpestingai suremontuoti ir užsandarinti tvartai, ar pasirūpinta šiltomis verslavinomis patalpomis, ar kiekvienoje fermoje yra patogiai įmontuotos svarstyklės koncentratų svėrimui. Kiekvienas ūkis turėtų visas galimybes užtikrinti, kad viskas, kas išvardinta, laiku būtų atlikta. Geri šeimnininkai taip ir padarė. Kaip pavyzdį galima nurodyti Kurklių kolūkį. Nors ir čia gyvulininkystės pastatai labai įvairūs savo konstrukcija, mechanizacijos lygiu, pagalbinų patalpų išdėstymo patogumu, bet visi turi bendrą bruožą: rūpestingai suremontuoti, išdezin-fekuoti, užsandarinti. Tai todėl, kad čia gyvulininkystės patalpų tvarkingumu rūpinasi ne prispyrus reikalui, kai jau reikia uždaryti gyvulių žiemojimą, o išilais metus. Ir dar vienas bruožas: Kurkliuose rimtai pagalvota, kaip pagerinti fermų darbuotojų darbo ir poilsio sąlygas. Visose fermose

yra persirengimo, geras apšildyti poilsio kambariai. Žodžiu, čia viskas padaryta, kad gyvuliai žiemotų geroje sąlygoje, o juos prižiūrintieji žmonės turėtų įmanomai geresnės darbo sąlygas. Neblogi reikalai Sodininkystės tarybiname ir eilėje kitų ūkių.

Betgi esama ir aplaidumo. Iki šiol deramai neužsandarinti, nesutvarkyti tvartai Andriuniškio, „Aušros“, Skiemonių kolūkiuose. Jakiškio tarybiname ir eilėje kitų ūkių. Juk įrodyta, kad šaltose patalpose duodami tokia pat produkcija, gyvuliai sunaudoja pašarų 10—15 proc. daugiau, o tas, kaip taisyklė, neišiamai atsiliepią gyvulininkystės produktų savikainai. Be to, reikia atminti, kad šalti tvartai yra viena rimtų dar didelio gyvulių sergamumo ir kritimo priežasčių. Jei tvarte, kai temperatūra jam artima nuliui, gimsta veršelis, jis jau traukuotas. Ir net jei pavyks ta tokį išauginti, iš jo jau neišaugės pilnavertis gyvulys bandai papildyti. Tad liaudies kontrolieriai, tikrindami gyvulių žiemojimo eigą, turi kuo nuosekliau reikalauti, kad būtų įgyvendintas visas būtinų ūkinio priemonių kompleksas. Reikia pareikalauti, kad kas buvo nebaigta padaryti laiku, turi būti atlikta bent jau dabar, nedelsiant ne dienos.

Sėkmingas gyvulių peržiemojimas ir aukštas produktyvumas labai daug priklauso nuo zootechninių priemonių įgyvendinimo. Čia ypač svarbią dėmesį reikia atkreipti

į racionalų pašarų naudojimą, jų paskirstymą gyvuliams pagal jų amžių, ūkinę paskirtį ir t. t. Siemet sukaupia daugiau ir žymiai geresnės kokybės stambiųjų pašarų. Tas džiugina ir kartu kelia įsakių reikalavimą šeimninikiškai panaudoti kiekvieną jų kilogramą, užtikrinti aukšto gyvulių produktyvumo palaikymą žiemos metu. Geriausias šienas turi tekti jauniems veršeliams, veislinėms telyčioms ir produktojančioms karvėms. Todėl negalima elgtis taip: pradėjai vieną daržinę, ir imi iš jos šieną visiems gyvuliams, kol užbaigsi, o jau tada pradedi antrą. Reikia rūpestingai patikrinti šieno kokybę kiekvienoje daržinėje, tiksliai sužinoti, kiek ir kokio šieno turima ir skirstyti jį gyvuliams priklausomai nuo jų ūkinės paskirties ir amžiaus. Tas pat darytina ir su silosu bei šienainiu. Dar esama žalingos praktikos, kai ūkyje yra 7—10 ar net daugiau sultingo pašaro tranšėjų ar kaupų, o laboratorijoje ištiriami 4—5 kaupų pavyzdžiai ir remiantis dalinio tyrimo duomenimis daromos išvados apie viso sultingojo pašaro kokybę. Tai pavojingas kelias. Turi būti ištirti pavyzdžiai iš kiekvienos sultingo pašaro ar šienainio tranšėjos, kiekvienos jo sekcijos. Jei silose vyrauja acto rūgštis, toks skirtingas penimiems galvijams, jei pieno rūgštis — veršinglams ir produktojančioms.

Atskirai reikėtų pakalbėti apie šienainį. Daug kur jis per drėgnas ir todėl turi greičiau siloso, negu šienainio pašarinę vertę. Planuo-

jant šėrimą, reikia atsižvelgti į tai.

Slaudų šiemet paruošta žymiai daugiau ir geresnės kokybės. Bet vis tik slaudus prieš šėrimą būtina bent jau susmulkinti, jei nėra galimybės termiškai apdoroti.

Koncentratai siemet, kaip sakoma, turi aukso vertę, nes jų maža. Todėl ne vienas kilogramas neturi būti sugadintas ar patekti ne tiems gyvuliams, kurie duotų maksimalią naudą. Koncentratų tiek laikymo, tiek prieferminiai sandėliai turi būti neprekaštingai švarūs ir rūpestingai išdezin-fekuoti. Tuo tarpu Surdegio „Nevėžio“, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiuose prieferminiuose sandėliukuose erkų knibžėlynai ir vertingiausios pašaras, supiltas į juos, greit virsta vos ne nuodais. Nėra reikalo mokytį šių ūkių specialistų, kaip išnalkinti erkės. Jie žino, kad erkės žūsta beveik nuo visų dezinfekcijos preparatų. Tokių preparatų lengva įsigyti. Reikia tik nepattingėti išvalyti ir išdezin-fekuoti sandėlius. Pili į erkėtus sandėlius koncentratų, tiesiai sakant, yra nusikaltimas. Ūkio liaudies kontrolės grupės turi pasirūpinti, kad visos būtinos zootechninės priemonės būtų nuosekliai įgyvendinamos. Reikia nedelsiant patikrinti, ar nustatyta šieno kokybė visose daržinėse, visuose silose ir šienainio kaupuose, bokštuose ir tranšėjose, ar išvalyti ir išdezin-fekuoti koncentratams skirti sandėliai, ar natogiai įrengtos svarstyklės kiekvie-

nukelti į 4 pusl.

Svarbi liaudies kontrolierių pareiga

Atkelta iš 2 pusl.

noje fermoje, ar tikslingai ir šeiminiškai sušeriamas kiekvienas stambų, sultingų ir koncentruotų pašarų kilogramas.

Pagaliau, labai svarbu, kaip dirba ūkių veterinarijos tarnybos, ar jos įgyvendina veterinarijos priemones, padedančias išsaugoti gyvulius ir užtikrinti aukštą jų produktyvumą. Viena svarbiausių veterinarijos priemonių yra gyvulų vitaminizacija pagal sudarytas šio darbo schemas. Antra labai svarbi priemonė — apšveršlavusį karvių krekenu tyrimas. Tokį tyrimą gali atlikti kiekvieno ūkio veterinarijos specialistai. Tyrimo duomenys parodys, kokiu medžiagų trūksta krekenuose ir bus galima taip pareguliuoti šėrimą, kad krekenu būtų pilnavertės.

Norisi pabrėžti dar vieną dalyką: jei veršelis visų krekenu nesunaudoja, šį nepašerimą produktą būtina auginti ir atiduoti silpnėms veršeliams. Tęgiamio papildomo girdymo rezultatai netruks pasirodyti.

Daug kur problema sudaro gimusių veršelių laikymas. Geriausia veršelį laikyti prie karvės. Taip laikomas jis maitinasi daug kartų, greitai auga, stiprėja. Betgi ne visuose ūkiuose šita įmanoma. Jei jau veršelio negalima laikyti prie karvės, jis turi būti laikomas šilume, sausai šlauduose pakreikto garde. Stipresnis girdomas šiltu plenu ar krekenuose mažiau kaip 3, o silpnėsi — 5 kartus per parą. Tik taip laikydami ir augindami jaunos veršelius, galime tikėtis, kad iš jų turėsime geras veislines telyčias ar didelius priesvorius duodančius mėsli-

nus gyvulius. Liaudies kontrolieriai turi tikrinti, kaip įgyvendinamos veterinarijos priemonės, nes tik sąžiningai įgyvendinamų ūkių, zootechninių priemonių kompleksas duos gerus rezultatus.

Kartais tenka girdėti nusi-skundimų, kad, esą, tikrink netikrinę, o reikalai nejudą vietos, rasti trūkumai nešalinami ir t. t. Pirmiausia norėtusi pabrėžti, kad kiekvienas patikrinimas turi būti pakankamai kvalifikuotas, nurodomi konkretūs trūkumai ir realios jų pašalinimo datos. Jei, sakysim, akte užrašysim, kad reikia naujų fermos pastatų ir pan., tai, žinoma, toks tikrinimas bus tik tuščias laiko galšinėmis. Na, o jei nurodysim, kad ne-

sandaros vienos ar kitos konkrečios fermos durys, langai, neapšiltintos lubos, nepakreikta, laboratoriskai neištirta vienos ar kitos tranšėjos siloso ar šienainio kokybė, deramai nesutvarkytas pašarų atidavimas gyvuliams, nepatogiai įrengtos svarstyklės ir nurodysime, kas, ką ir iki kurio laiko turi padaryti, apie tai viešai pranešime kolektyvui per stendą ar susirinkime, tai tuo padėsime gerinti darbą visiems ir pasieksime svarbiausio — detalai nurodyti trūkumai bus nuosekliai šalinami. O tai visų svarbiausia.

R. AUGUSTINAS,
K. KAIRIOKSTIS
Rajono liaudies kontrolės komiteto nariai

Jie vadavo mūsų rajoną

Atkelta iš 2 pusl.

lapu mūsų kariams pavyko užimti geresnes pozicijas ir pasiruošti puolimui.

Už Anykščių išvadavimą, už parodytą žygdarbių seržantas Piotras Sachno buvo apdovanotas trečio laipsnio Slovės ordinu. Antrojo laipsnio Slovės ordiną jis gavo už mūšius, vaduojant Biržų rajono teritoriją.

Pasibaigus karui, narsus artileristas nesugrįžo į savo gimtinę, Torianų kaimą, esantį Volgogrado srityje Jelanės rajone. Namiškiai, gavę pranešimą, kad Piotras Sachno žuvo mūšyje su priešu, ilgai nežinojo, kur paskutiniu metu Piotras kovėsi, kad jis yra apdovanotas ordinu. Apie artileristo kovas, atliktus žygdarbius papasakojo jo artimiesiems iš Lietuvos atsiųsti moksleivių laiškal.

BORIO VADAS

357-oji antrojo laipsnio Suvarovo ordino šaulių divizija buvo suformuota Di-

džiojo Tėvynės karo metais Udmurtijos ATSR. Jos kariai pirmąją kovą krikštą gavo mūšiuose prie Maskvos. 1944-ųjų metų vasarą šios divizijos kovotojai grūmėsi su hitlerininkais Lietuvoje. Jie vadavo ir mūsų rajono teritoriją.

Daug jau buvo nužygiavęs fronto keliais 45 mm pabūklų būrio vadas vyresnysis seržantas Vasilijus Korčukovas. Tą naktį jo vadovaujamos pabūklų tarnybos kariai netoli Kavarsko forsavo Sventąją. Nelengva tai buvo uždūgtis. Juk reikėjo prisidengus nakties tamsa ne tik patiemis kariams pasiekti kitą upės krantą, bet ten pergabenti ir pabūklus, šaudmenis. Suradę brastą, kariai veikė sutartinai, greitai, priešas nieko nepajuto. Artileristai priartėjo prie Ukmergės — Kavarsko pento, užėmė ugnies pozicijas.

Trumpa vasaros naktis. Greitai pradėjo brėksti. Priešaušrio tylą suvirpino variklių gausmas, plente pasirodė hitlerininkų automašinos. Visą koloną, daugiau kaip trisdešimt mašinų, gabenusių šaudmenis, priešų automatininkus į priešakines pozicijas. Būrio vadas sukomandavo savo vyrams atidengti ugnį į plentą judančią koloną. Rytą tylą suplėšė sviedinių sprogimai, tokie nelaukti, nelikti hitlerininkams. Užsidėgė viena, antra, trečia automašina, judėjimas plentu nutrūko. Paskui artileristams teko stoti į mūšį su priešų automatininkais, atlaikyti jų antpuolius. Ir mūsų kariai tose grumtynėse tapo nugalėtojais.

Už aktyvų Sventosios upės forsavimą ir sėkmingą mūšį prie plento vyresnysis seržantas Vasilijus Korčukovas buvo apdovanotas Raudonosios žvaigždės ordinu. Šis kovinis apdovanojimas visuomet jam primena tas žūbtūbtinių kovų akimirkas Sventosios kranterėje. Apie tai buvęs karys pasakoja jauniui, savo žemiečiams. Gyvena jis Aklubinsko srityje Donskoje miestelyje. Nors Vasilijui Korčukovui jau 68 metai, bet jis dar dirba šaltkalviu.

M. Paveleckas,
V. Gledrys

Rašytojo A. Vienuolio takais

Artėjanti A. Vienuolio-Zukausko gimimo 100-ųjų metinių proga Kunigiškių aštuonmetės mokyklos mokinėjų grupė su mokytojomis Regina Narvydiene, Vida Tamošiūniene atvykome į Anykščius. Čia aplankėme rašytojo A. Vienuolio kapą, poeto A. Baranausko klėtelę.

Mokytojos V. Tamošiūnienės vadovaujami, pasukome Sventosios pakrantėmis Ažuoterių link. Iš vienos pusės grožėdamiesi tyliai srubenančia Sventąja, Anykščių šilėliu, iš kitos — Penianku miškeliu, priėjome Puntuko brolių, Karalienės liūną, ku-

nos taip mėgo rašytojas A. Vienuolis. Sustojome prie paminklų Veronikai, astronomui Smukstarui, Ilgio ežerėlo ir A. Vienuolio gimtosios kaimo vietos Ažuoteriuose. Susipažinę su rašytojo A. Vienuolio mėgstamomis vietomis, perskaitę knygą „Iš mano atsiminimų“, pravedėme mokykloje „Jaunojo gido“ konkursą tema „A. Vienuolio takais“. Geriausiai papasakojo įspūdžius iš ekskursijos „A. Vienuolio takais“ aštuntokės Daiva Trebokaite ir Liuda Vetenkytė.

L. Budreikaitė,
moksleivė

Futbolo sezonui pasibaigus

Praėjusiais ir šiais metais Anykščių „Anykštos“ komandos futbolininkai žaidė LTSR pirmosios grupės „Nemuno“ čempionate. Naujam sezonui mūsų futbolininkai, vadovaujami komandos trenerio V. Burausko, pradėjo ruoštis iš anksto.

Pirmosios šio sezono rungtynės buvo savo aikštėje. Susitikimas su Pabradės „Modulio“ futbolininkais baigėsi lygiomis, rezultatu 1:1. Pirmajame rate ankšteinams sekėsi neblogai ir jie pasiekė nemažai pergalių. Joniškėje su „Nemuno“ futbolininkais susitikimą laimėjo 6:2. Mūsiškių pergalėmis baigėsi susitikimai su Kretingos „Minija“ (2:0), su Akmenės „Automobilisto“ vienuolike (1:0). Paskutiniąsias pirmojo rate futbolo rungtynes „Anykštos“ komandos futbolininkai žaidė savo aikštėje su Gargždų „Bangos“ komanda. Susitikimą laimėjo rezultatu 2:1.

Antrajame rate anykšteinams sekėsi blogiau. Savo aikštėje jie pralaimėjo Telšių „Impulso“ komandai 1:4. Taip pat pralaimėjo rungtynes Plungės „Kooperatininkui“, Tauragės „Taurui“. Tik kelias rungtynes Anykščių „Anykštos“ komandos futbolininkams pavyko sužaidėti energingiau ir daugiau pelnyti komandai taškų. Jie laimėjo prieš Kalvarijos „Tarybų Lietuvos“ komandą. Lygiąsias pasiekė su šio čempionato lyderiais — Vilkaviškio „Sirvinta“, su Pabradės „Modulio“ vienuolike.

Paskutiniąsias šio sezono futbolo rungtynes Anykščių „Anykštos“ vienuolike namuose žaidė su Joniškio „Nemuno“ komanda. Anykšteinai buvo žymiai pranašesni ir rungtynes laimėjo rezultatu 3:1.

Siame LTSR pirmosios grupės „Nemuno“ čempionate dalyvavo keturiolika komandų. Pirmąją vietą iško-

vojo Vilkaviškio „Sirvintos“ futbolininkai, antroji vieta atiteko Telšių „Impulso“ komandai, o trečioji — Akmenės „Automobilistui“.

Anykščių „Anykštos“ komanda šiame sezone turi tenkintis šeštąja vieta. Pagal respublikos čempionato nuostatų Vilkaviškio „Sirvinta“ kitais metais rungtyniaus LTSR aukščiausioje grupėje. Siame futbolo sezone neblogai užsirekomendavo Anykščių „Anykštos“ komandos žaidėjai V. Leščius, Br. Urbonas, A. ir R. Bugeniai, A. Jakimavičius, K. Berezauskas, A. Juodelis, V. Leonovas, A. Vizbaras ir kiti.

Lieka palinkėti „Anykštos“ komandai ir jos treneriui V. Burauskui, kad ateinančiais metais komanda žaistų sėkmingiau ir ginlu rajono sportinę garbę LTSR pirmosios grupės „Nemuno“ čempionate.

A. Nemickas

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS

1981 m. lapkričio 9—16 d. d.

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg			Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg		
		per parą	+ lyginant su tuo pačiu laikot.	1980 m. tuo pačiu laikot.			per parą	+ lyginant su tuo pačiu laikot.	1980 m. tuo pačiu laikot.
„Svytury“	132	8,6	+2,1	—	„Gimtoji žemė“	101	5,4	—0,1	—
„Vienybė“	132	5,3	+1,2	—	Elmininkų eksp. ūkis	97	7,1	—0,2	—
Staškūniškio t. ūkis	128	5,3	+1,0	—	„Atžalynas“	97	4,1	+0,2	—
Naujasodžio t. ūkis	126	3,6	+0,9	—	„Už taiką“	97	3,9	—	—
Levaniškis	122	5,7	+0,6	—	Andrioniškis	95	4,0	—0,3	—
Jakiškio t. ūkis	121	4,3	+0,6	—	„Lenino keliu“	93	6,1	—0,6	—
„Ateitis“	117	4,0	+0,5	—	Surdegis	92	5,1	—0,7	—
„Aukštakalnis“	114	4,0	+0,6	—	„Gintaras“	90	5,1	—0,6	—
K. Staro	112	4,1	+0,5	—	„Anykščių žilėlis“	85	6,0	—1,0	—
Raguvelės t. ūkis	110	4,9	+0,2	—	Skieponys	85	2,9	—0,5	—
M. Melnikaitės	108	3,4	+0,1	—	Aknystų pagalb. ūkis	85	7,3	—0,9	—
Cerniachovskio	108	3,3	+0,2	—	Kurkliai	85	6,1	—1,0	—
Sodininkystės t. ūkis	107	8,6	+0,3	—	„Aušra“	76	4,7	—1,4	—
„Nevežis“	107	5,0	+0,2	—					
„Puntukas“	105	4,3	+0,1	—	RAJONE:	102	5,0	+0,1	—
„Pirmyn į komunizmą“	102	6,0	—	—					
Svėdasai	102	5,7	+0,1	—	Anykščių rajono Informacinė skaičiavimo stotis				

Reikalinga

Lietkoopsajungos Vilniaus autobusų Anykščių autokolonai reikalingi vairuotojai. Kreiptis: Anykščiai, Mičiurino 4a, telef. 5-24-65.

Administracija

ONUTEI MORKONIENEI

Nuosirdžiai užjaučiame, mirus mylimai mamytel. Veterinarijos stoties darbuotojai

ALVYRUI STRIUKUI

Mirus mylimam tėveliui, reiškiamė nuosirdžiai užjaučiame. Autobusų stoties darbuotojų kolektyvas

Nuosirdžiai užjaučiame STASE SERMUKSNIE-NE, mirus vyrui.

Debeikių vidurinės mokyklos mokytojai, aptarnaujantis personalas, bendrabučio ir virtuvės darbuotojos

PETRUI CEPUKUI

Tegu nuosirdžiai užjaučios žodžiai paguodžia Jus, netekus brangaus sūnaus. Prekybos bazės darbuotojai

JUOZUI KAMARAIKUI

Stauga mirus mylimam broliui, nuosirdžiai užjaučiame. Svėdasų apylinkinės ligoninės darbuotojai

ALGIUI KAVOLIONUI

Tegu nuosirdžiai užjaučios žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Troškūnų KPTM Nr. 2 pirminė partinė organizacija

Redaktorius ST. VINCIONAS

Nuosirdžiai užjaučiame VYTAUTĄ JAZOKĄ dėl mylimo tėvelio mirties.

„Svyturio“ kolūkio mechanizatoriai ir inžinerinės tarnybos darbuotojai

JUOZUI KAMARAIKUI

Liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, nuosirdžiai užjaučiame. A. ir G. Giliauskai, N. ir B. Prakurenkos

ALGIUI KAVOLIONUI

Reiškiamė nuosirdžiai užjaučiame dėl mylimo tėvelio mirties. Troškūnų KPTM Nr. 2 darbuotojai

VYTAUTUI SINKONIUI

Gilau liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel. reiškiamė nuosirdžiai užjaučiame. „Lenino keliu“ kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formalo. Tiražas 11.264 Užsak. Nr. 1849 Rinko Panevėžio spaustuvių Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31. Indeksas 87262.

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винцянас, г. Аникшяй (на литовском языке)